

Вежбе падежа

¹Лаза Цврца је био најмањи ²међу дечацима. Зато су га ваљда и звали тако. Био је некако и највеселији, умео је да нас све насмеје. Умео је да иде ³на рукама, умео је да пребаци ⁴ногу ⁵око врата; умео је да се искези и избуљи очи ⁶као жаба; умео је ⁷пљувачком да гађа; умео је да звижди као да има ⁸свираљку ⁹у устима. Једина ¹⁰мана му је била што је по који пут муцао. А није муцао кад је овако ¹¹с децом разговарао, умео је чак врло лепо и течно да прича, али чим га ¹²у школи ¹³професор прозове, а ¹⁴Лази запне нешто ¹⁵у грлу и одмах почне муцати.

– Је л' ти то тако ¹⁶од рођења муцаш? – пита га господин ¹⁷професор.

– Не, – одговара ¹⁸Цврца – раније нисам муцао!

– Па откад муцаш?

– Откад сам пошао ¹⁹у први разред гимназије.

– А је л' то тако ²⁰из свих предмета муцаш или само из мога? – пита професор.

– Не муцам кад радим ²¹гимнастику! – одговара ²²Цврца.

Тако је исто радио и ²³Сима Глуваћ. Није био глув кад ²⁴с децом игра и разговара, а ²⁵у школи, кад год не зна ²⁶лекцију, а он се прави глув. Зато смо га и прозвали Глуваћ. Имали су професори муке с њиме. Они га питају једно, а он се прави да није чуо шта га питају, па одговара друго, оно што зна. Тако, ²⁷на пример, пита ²⁸Симу професор:

– Кажи ти мени, ²⁹Симо, у коме су веку Срби примили ³⁰хришћанство и ко су били први хришћански учитељи међу њима? А Сима запне:

– Косовска битка је била 15. јуна 1389. године ³¹на Пољу Косову. ³²Турску војску је предводио...

– Стани, стани, не питам те то! – надвикује га професор, а Сима наставља још ³³вишим гласом – ³⁴турску војску је предводио сам ³⁵султан Мурат, а српску војску српски цар Лазар. Војске су се сукобиле ³⁶на реци Лабу...

– Стани, ³⁷brate, побогу!... – виче ³⁸професор, па се диже ³⁹са катедре и ⁴⁰шаком му запушава ⁴¹уста.

– Је л’ ти не чујеш добро? – пита га професор.

– Јесте, не чујем добро! – вели ⁴²Сима.

– Зато, – вели професор ⁴³дечаку – видим, ја те питам једно, а ти ми одговараш друго. Добро, иди ⁴⁴на место!

И тако ти се ⁴⁵Сима некако извуче. Али кад је видео да му то добро пролази, а он се избеобразио па почео да претерује. Пре се бар држао ⁴⁶истога предмета, па професор га пита ⁴⁷једну лекцију, а он одговара другу, ону коју зна, али сад почео чак и ⁴⁸предмете да брка. Професор га пита зоологију, а он одговара земљопис. Пита га, на пример, професор:

– Кажи ти мени, ⁴⁹Симо, које се животиње називају ⁵⁰копитарима? А како Сима нема појма ⁵¹о тим животињана, одговара:

– Наша се држава граничи са истока ⁵²Бугарском, ⁵³са севера Румунијом и Аустро-Угарском, са запада... Професор просто да побесни и треска ⁵⁴књигом ⁵⁵о катедру, а Сима наставља.

Разуме се да то није могло да иде тако једнако; ⁵⁶професорима већ досадило, а ђаци почели да шапћу о томе како се Сима прави глуп. А оно што се шапће чује се као и оно што се гласно каже. Дочули то професори па ти ⁵⁷једнога дана уђе ⁵⁸у наш разред као нека ⁵⁹комисија: разредни старешина, још један професор и школски лекар. Поседаше, па позваше ⁶⁰Симу преда се. Сима као увиде да му ово нешто није добро, па стао ⁶¹пред таблу и све колута ⁶²очима.